

Språkfrågans lösning?

1. Lars Jönsson har nog underskattat de nationella affekterna i denna sak; det är mer än Frankrike som har sin gloire. Vi måste också räkna med att många länder kommer att växa i inflytande på alla områden under det närmaste århundradet, t ex Kina, Indien, Indonesien, Arabvärlden och Latinamerika. Alla kommer de i närt framtid göra sina krav på språklig hegemoni gällande, något som för övrigt redan börjat ske t ex i FN.

2. Mera koncentration på engelska kommer att ytterligare accentuera den slagsida åt det anglosaxiska hållet, som vår kulturella utblick mot världen redan har.

3. I två avseenden är det egentligen önskvärdt att vi lär oss ännu fler språk än nu. För det första kommer den humanistiska forskningen aldrig att kunna klara sig utan vidlyftiga språkkunskaper. För det andra är det önskvärdt att vi slår hål på språkbarriären också på "lägsta nivå" så att arbetare och turister får ökade kontakter över språkgränserna.

Problemet skulle kunna lösas rationellt på ett par årtionden genom att införa ett internationellt planspråk som Esperanto.

1. Vissa experiment, t ex i Finland, tyder på, att ett eller två års undervisning i Esperanto egentligen inte innebär någon tidsförlost för eleverna, eftersom de tar igen tiden genom att dräna övriga språkstudier underlättas i motsvarande grad genom kunskaperna i Esperanto. (Märk därtill att de efter två års studier kan Esperanto i stort sett lika bra som sitt modersmål.)

2. Flera länder har redan infört Esperanto i en del skolor och är beredda att införa det i samtliga sina skolor under förutsättning att en internationell konvention med detta syfte omfattande fem stater kommer till stånd. Den svenska regeringen kan ta initiativ till en sådan konvention genom hänvärd-

Doktoro Esperanto själ — alias den polsk-judiske ögonläkaren Ludvig Zamenhof (1859—1917), som under denna pseudonym 1887 publicerade sin första skrift

ser dels till internationella instanser som FN och Unesco, dels till andra länders regeringar.

De materiella vinster av ett sådant lättlärt språk, gångbart över hela världen, är ju uppenbara och kommer att belöpa sig på åtskilliga miljarder kronor per år. Det finns också skäl att anta, att det skulle bidra till ökad förståelse för främmande länders kulturella och politiska egenart.

Lättnaden för skolan skulle bli mycket stor; två års språkundervisning skulle räcka för alla som inte tänker specialisera sig på lingvistik eller filologi. S. N.

Esperantister har ett laddat år framför sig

Ingen annan organisation i världen torde under 1966 kunna ge sina medlemmar sådana möjligheter till internationellt umgänge som Esperanto-rörelsen. Antalet arrangemang står alla rekord både vad beträffar antal och variationsrikedom.

Främst står världskongressen, som detta år blir i Budapest i början av augusti. I det sammanhanget kan nämnas att beslut i dagarna fattats om att förlägga 1967 års kongress till Tel Aviv i Israel. Bland andra arrangemang i år kan nämnas ungdomens världskongress i Pécs i Ungern under sista veckan i juli, en stor skolkonferens i Graz i Österrike i slutet av juli, den kristna Esperantörörelsens kongress i Debrecen i Ungern, två skidläger för esperantister i Österrike, en internationell kulturvecka i Grésillon i Frankrike, ett internationellt ungdomsseminarium i Torun i Polen, en kongress för esperantotalande järnvägsmän i Utrecht i Holland, ett internationellt tilltåg i Bulgarien, en europeisk ferievecka i Boldern i Schweiz, ett internationellt pedagogiskt seminarium i Szeged i Ungern samt Arbetarnas Esperantoförbunds kongress i Swanwick i England.

Dessutom håller de flesta länder egna nationella Esperanto-kongresser. Det kan som anmärkningsvärt noteras att däribland är även en kongress i Leopoldville. Den svenska kongressen blir under pingsten i Skövde, och även dit väntas många utländska esperantister.

Nr. 9. De

Nyheter från
**SOVJET
UNIONEN**

Fråga,
vi svar

EINAR HERMANSSON i Trollhättan frågar:

**"Studerar man fortfarande esperanto i Sovjet?
Har intresset för detta språk ökat eller minskats
de senaste åren?"**

SVAR: Det har snart gått 80 år sedan man började studera esperanto i Ryssland och den första läroboken utgavs där. Språket studeras fortfarande både i cirklar och individuellt. Cirklar organiseras i bostadsområden samt vid högskolor, skolor och föreningshus. Eleverna representerar många olika yrken — de är studenter, läkare, lärare, ingenjörer, arbetare etc. I Moskva och Leningrad finns det esperantistklubbar. Det är svårt att uppskatta det sammanlagda antalet esperantostuderande. Intresset för språket har tidvis ökat (så var t. ex. fallet 1957, då världsongdomsfestivalen hölls i Moskva) för att sedan åter sjunka. Men på det stora hela taget kan man ändå säga att intresset för esperanto håller på att stiga i Sovjetunionen, även om det går rätt långsamt. Under de senaste åren har tre läroböcker utgivits, var och en i en upplaga på flera tusen exemplar. En esperantisk-rysk ordbok ligger under tryckning och helt nyligen, i början av mars, utkom en rysk-esperantisk ordbok.

Sovjetunionen är medlem av den internationella esperantistorganisationen, som har sitt säte i Bryssel. Vid den senaste internationella esperantistkongressen, som hölls i Sofia 1963, var den sovjetiska delegationen den största.

Vid Förbundet av sovjetiska sällskap för vänskap och kulturella förbindelser med utlandet finns det en särskild kommission för internationella esperantistkontakter. Den hjälper bl. a. till att organisera brevväxling och möten med esperantokunniga turister, som besöker Sovjetunionen. Kommissionen ger också ut esperantolitteratur samt ordnar resor för sovjetiska esperantister till internationella kongresser och konferenser.

Litteraturutgivningen är rätt omfattande. Dikter av Alexander Pusjkin och Vladimir Majakovskij samt verk av Leo Tolstoj, Maxim Gorkij, Michail Sjolochov och åtskilliga andra författare har översatts till esperanto. Bland de senaste publikationerna märks diktsamlingar av Michail Lermontov, Sergej Jesenin och den lettiske skalden Janis Rainis. Ett häfte sovjetiska visor har också getts ut.

Är Ni intresserad av närmare upplysningar om esperanto i Sovjet så rekommenderar vi Er att skriva till: Kommissionen för esperantister, Förbundet av sovjetiska sällskap för vänskap och kulturella förbindelser med utlandet, Prospekt Kalinina 14, Moskva, Sovjetunionen.

Skriv gärna på esperanto!